

GŁOGOWY (10) ai

Oba o jasne.

sg m N głogowy (1). ◇ L głogowym (1). ◇ f N głogowã (2). ◇ A głogową (1). ◇ n N głogow(e) (2). ◇ N a. A głogow(e) (1). ◇ pl N subst głogow(e) (1). ◇ A subst głogowé (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *Przymiotnik od „głog”; corneus Calep (9)* : Theż Iemioło głogowe albo theż iabłoniowe w winie vwarzone/ ludziem ktorzy rozum ńtraczą to wino dawać pić *FalZioł* I 155b; Ták to wiek ńekowáty by drewno głogowe/ A kędy ie obroćifz tu zákłóć gotowe. *RejZwierc* 28v; Lecż y lańká głogowa gdy iey przychędoży/ [...] Ochotnie z nią ńtárufzek podrygáiąc chodzi *RejZwierc* 28v; á nie ńthoi iáko oná płonká głogowa podle drogi/ ktora tylko iż drapie á iągody ńie dyabłu godzą *RejZwierc* 105v; *KochPs* 85; vyrzał iáko ogień zdáleká wgłogowym krzaku/ ńwiatłóć nád ogień ńwietnieyńzą *SkarŻyw* 479; Cornum – Iagodi głogowe. *Calep* 261b, 261b.

W charakterystycznych połączeniach: głogowe(-y, -a) drewno, gałąź (2), jagoda, jemiolo, krzak, laska, płonka.

Szereg: »cirniowy abo głogowy« (1): A gdybyś też vźrzał gáłas ćirniową ábo głogową/ á ona wyrońłá s pięknego krzaká winnego *RejPos* 172.

2. *Palmowy (prawdopodobnie omyłkowo) (1)* : Palamurus [!] — palmirus, glogove drzevo *BartBydg* 105b.

ZZa